

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

11 Adstistit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

11 Adsticit Regina à dextris tuis, in vestitu deaurato, circumdata varietate.

SI Reginam primo loco intelligamus Virginem matrem, Angelorū, & Cæli Reginam, haud dubiū, quin sedeat ad dexteram filij vbiq̄ue regnantis, cui, vt potest tantæ Matri, longe sublimiorem thronum verus hic Salomon, quā ille terrenus Bethsabeæ matri parauerit. Quæ & in diademate aureo, & in vestitu deaurato, obregnum, & innumeras, variasq̄ue virtutes fulgentissima, super omnem puram creaturam apparet. Et vehemēter ad gloriam Regis facit, quod talem sibi efformauerit matrem, Matrem carne, Sponsam spiritu, utrobique reginam: cuius fulgorem miratur Cæli ciues, cuius laudes prædicant Angeli: qui quoties filium exaltant, & canticis efferunt (faciunt autem id sine cessatione) toties in hanc Reginam laudes deriuantur. Prædicant enim mysteria salutiferæ redemptionis, atque exaltationis nostræ: id autem cum faciunt, Deum hominem factum laudant, & prædicant, factum autem ex Virgine; quæ ideo in his omnibus & pars ipsa fuit, & admirabili modo glorificatur.

Sin autem animam quamlibet sanctam intelligamus, quam Sponso placuit ita exaltare, apparet sanè multipliciter Dei animæ nostræ bonitas, & potētia, quæ id & voluit, facta.

E &

Regina à
dextris
primò
Virgo Dei
para.

3. Reg. 2.

& potuit. Vestē enim ex auro purissimo, caritate presertim patriæ illā induit, amictus ipse lumine sicut vestimento, & circumdedit varietate fulgentissimarū virtutum, & gratiarum. Hanc sibi adsciuit Sponsam, & Reginam. Quis Sponsus (ait Bernardus) & quæ Sponsa? Sponsus Deus noster est; Sponsa, si audeo dicere, nos sumus. Non me capio præ lætitia quod tanti nos fecerit illa Maiestas. Sed siue sanctę animę, siue Ecclesię, quę vna columba, & perfecta est, intelligantur, in idem recidit. Nam & Ecclesię de pulvere, & vermiculis congregata est, vt facta regina assideat Sponso: & animę sunt partes huius Ecclesię, ex quibus ipsa constat. Sed vt Dei nostri misericordiam magis mireris, & laudes, vide diligenter vnde eam tulerit, quo assumpserit. Explicet Propheta Dei per Spiritum sanctum huius mysterij profunditatem. Proiecta es (inquit) super faciem terrę in abiectione animę tuę in die, qua nata es, & eras nuda, & cōfusione plena &c. Ecce qualem inuenit, cum in sanguine suo turpiter volutaretur. Quid tum Sponsi bonitas, & magnificentia cum ea? sequitur, Expandi amictum meum super te, & iuravi tibi, & ingressus sū pactum tecū, ait Dominus, & facta es mihi. Qualis firmitas, iuravi tibi? Ingressus sum pactum tecum: quale, nisi desponsationis? Et sponsabo te mihi in sempiternum, &

S. Bern.

Tertio Ecclēsia.

Ex quantā humilitate assumpta Sponsa. Ezech 16. Ad quantā dignitatem, & felicitatē euecta.

Osee 2.

Sponsa

sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in miserationibus; & sponsabo te mihi in fide. Et facta es mihi, id est, tota mea. Et cum emundationem à sanguine retulisset, subdit; Et vestiui te discoloribus, & calceavi te ianthino: & cinxi te bysso, & indui te subtilibus: & ornaui te ornamento: & dedi armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum: & dedi inaurem super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronam decoris in capite tuo. Et alia pulcherrima prosequitur. Discoloribus vestiuit, id est, varijs virtutibus noui hominis visceribus misericordiae, bonitatis, humilitatis, mansuetudinis, patientiae. Quid hac varietate pulchrius? Sic Ioseph à Patre turca polymita ornatus est, & Pōtifex cum ingrederetur in sancta varijs vestibus utebatur. Ianthino, vel hyacintho calcata est, vt postquam lota fuerit, pedibus, id est, affectibus amoris, & desiderij ad caelestia regna festinet. Bysso, & subtilibus cincta, & induta est. Bysus iuxta Hieronymum Puritas intelligitur. Et manifestè beatus Ioannes docet datum esse Sponsae Agni, vt vestiatur Bysino splendenti, & candido, quae iustificationes Sanctorum sunt. Notat eodem loco Ezechielis, idem Hieronymus pro subtilibus, Septuaginta noua voce transtulisse τριχάμων, quasi tantae subtilitatis esset vestimētum, vt capillorum tenuitatem habere videretur.

*Gen. 37.**Exod. 28.**Hier. 14.**1° c. 16.**Ezech.**Apoc. 19.*

Quod exquisitissimas, & subtilissimas doctes significat, & dona, quibus à Sponso amicta est. Et cum vniuersè dixisset, ornatum te ornamento, quasi cuncta cōplectēs; explicat deinde sigillatim, atque per partes. Armillas in manibus. Quando bona opera dederit nobis Deus (dona quippe eius sunt) tunc circumdat in manibus nostris armillas. Torquē, Septuaginta καὶ δέμα monile scilicet Hieronymi sententia, ex varijs gemmis in pectus descendens. Quis istas aestimet gemmas? Quis varietatem distinguat illarum? Et tamen, quia

Prov. 1.

Eccles. 6.

Salomon exquirenti sapientiam, gratiam capiti addendam, & torquem promittit collo: & alibi, Torques sapientiæ, in quas collum iniicere iubemur, in stolam glorię futuras, prædicat Spiritus sanctus, possumus torquem, sapientiam intelligere, gemmasque, quibus varijs, & pretiosis ornatur, sapientiæ multiplices radios, quos solus ille enumerare, & distinguere potest, qui scrutatur profunda Dei Spiritus multiplex, & subtilis. Circulos in os, siue ad nasum à fronte dependentes, tunc accipimus, cum dicere possumus cum Apostolo,

2. Cor. 2.

Christi bonus odor sumus: vel cum aureū circulum sensuum, ac dogmatum diuinorum habemus in naribus, id est, gratiam accipimus, qua odoramenta diuinorum sensuum, & aromata spirantia discernere possumus. (Id enita ex Arcopagita vis odora-

odoratiua significat) vt iure totis medul- *De Caeles.*
 lis dicere possimus Sponso, odor tuus *Hierarc.*
 excitauit in me concupiscentias aeternas. *c. 15.*

Circulos porro habet in auribus, qui ad
 detractiones, scurrilia, & mala quæuis
 verba claudit, & obturat aures suas. Et
 vt omnia complectatur, quia ornamen-
 tum capitis totius est corporis, Corona
 aurea, siue diademate decoris, vel, vt in
 hebraicis, & græcis translationibus ha-
 betur, gloriacionis decoratur. Hæ sunt
 igitur scilicet Sponsæ, quibus ex se sca-
 tebat, hæc ornamenta diuitiarum, & glo-
 riæ, quibus à Sponso Rege exornatur. Hæc
 ruminanda semper studiose, deuotæque
 menti, vt videat quid ex se habeat, quid
 à Sponso: vt non immeritò hanc gratiam *ad Eph. 1.*
 D. Chrysostomus extulerit in illius ad
 Ephesios, In qua gratificauit nos in dile- *Ser. 5 in*
 cto filio suo. Et S. Bernardus suauissimè *ded. Eccl.*
 disputat aliud esse hominem ante Deum:
 aliud intra Deum: aliud in corde suo,
 aliud in corde Dei: illud in iudicio veri-
 tatis, quo omnes gentes quasi non sint,
 sic sunt coram eo, proptereaque quasi ni-
 hilum, & inane reputari: hoc in affectu
 pietatis qua apposuit erga nos cor suum, &
 quasi in thesaurum suum in nos respicit.
 Cuius præter alia, mellitissima verba
 hæc sunt. Respiremus fratres, & si nihil su-
 mus in cordibus nostris, forte in corde
 Dei potest aliud latere de nobis. O Pater

miseri cordiarum, O Pater miserorū quid apponis erga eos cor tuum? Scio, scio, vbi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuū. Quomodo ergo nihil sumus, si thesaurus tuus sumus? Tum consulit requirenda nobis & testimonia veritatis, & testamētum pietatis. Lege (inquit) homo in corde tuo, lege intra te ipsum de te ipso testimonia veritatis, etiam communi hac luce iudicabis te indignum: lege in corde Dei testamentum pietatis, quod firmatum est in sanguine Mediatoris, & inuenies quam longè aliud spe possideas, quam retinere videris.] Vidisti, o anima, vilitatem Sponsæ, vidisti gloriam. Quæ nuda erat, & confusione plena adstat Regina in vestitu deaurato, circumdata varietate. Gratias tibi amantissime Domine IESU, qui nihil habens in nobis, quod diligere, ita tamen dilexisti per supereminentem scientiæ caritatem tuam.

Ephes. 3.

Quomodo Regi-
na à Spō
soornata.
Psal. 144.

Sed licet hæc ingentia sint, imò stupēda sint, quæ magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquantur, & virtutem terribilium tuorum, & magnitudinem tuam narrent, & memoriam abundantiae suauitatis tuæ faciant eructare, minora tamē appareant, si modum quo Reginam ornasti spiritu tuo ad interiora præeunte, cernamus: quo modo eam tam fulgenti veste, & polymita induisti; quomodo tot ornamentis decorasti. O admirandā prorsus

sus sapientiam, & bonitatem Sponsi. Qui
 terram vniuersam floribus, & fructibus ve-
 stit, qui cælum fulgentissimis astris ornat,
 qui Angelos, & Sãctos mirifico lucis ami-
 ctu induit, vt Spõsam vestiret vilẽ, ac pau-
 perculam, ipse caritatis vino inebriatus,
 Cham quidem indigno filio deridente, *Gen. 9.*
 ceteris vero mysterium adorãtibus nudus
 in Cruce pependit, vestimenta militibus
 Crucifixoribus assignauit: misericordia
 splendidius in ipsa nuditate inter latrones
 fulgens, quam olim in monte Thabor in-
 ter Mosẽ, & Eliam niueo splendore co-
 ruscans, amictus lumine sicut vestimẽto.
 Mirabaris splendorem Petre sancte, & ra-
 ptus in desiderium clamabas: Bonum est *Mat. 16.*
 nos hic esse. At misericordie, & pietatis
 vestis clarius rutilat, absorbet dulcius. Cõ-
 uerte tu, anima mea, mentis oculos ad ful-
 gorem amictus huius: vide nudũ Regem,
 vide nudum Sponsum, vt vestitu deaura-
 to circumdaret Sponsam: cui & in Cæle-
 stibus laudes incomparabiles, & cantica
 dulcissima præparauit. Euge amica, euge
 Sponsa, intra in gaudium Sponsi tui. Præ-
 parauit autem dum nudus pendens oppro-
 bria, blasphemias, & sacrilegas capitis agi-
 tationes pertulit. Pondera ergo si potes,
 vestis huius tuæ dignitatem, æstima præ-
 tium. Quomodo non omnia ossa tua di-
 ceat: Domine quis similis tibi? Quomodo *Psal. 34.*
 ipsa te ipsam tibi retinere poteris, vt non

tota in eum transeas, qui tantillam te eo usque prouexit? Laudate Angeli sancti Regis nostri, vestrique pariter dignationem, qui vestrae urbis miramini restorationem.

12 Audi filia & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiscere populum tuum, & domum Patris tui.

S. Augus. hoc loco. **H**Actenus ad Sponsam: nunc iam ad Sponsam sermo conuertitur. Si queris

S. Hiero. ep. 140. quis loquatur? S. August. Prophetam ipsum loqui putat. S. Hieronymus, Deum, Patrem Regis Sponsi. Vtrumque congruit.

Nam & Propheta linguam suam calamum sancti Spiritus profitetur, & Pater per Scripturas sanctas alloquitur Sponsam.

Quinque requiruntur ex Sponfa. Primò vt audiat. ad Ro 10. Ser 28. in Cant. **Q**uinque tamen sunt quæ præscribuntur, Audi, Vide, Inclina aurem, Obliuiscere populum tuum, & tandem Obliuiscere domum Patris tui.

Ab auditu meritò incipiendum, quia fides, qua oculi mundantur, ab auditu. Et dignum est, vt vnde irrepfit morbus (ait Bernardus) inde remedium intret: & per eadem sequatur vestigia, vita mortem, tenebras lux, venenum serpentis antidotum veritatis. Auditus (ait postea idem Pater) visum restituet, si pius, vigil, si fidelis præcesserit. Meritò itaque monetur Sponfa, vt ab auditu incipiat, & fide, vt placere